

Η δια των χρωμάτων γλώσσα των Αγγέλων

Από τον **Geoffrey Hodson** (1886-1983)

Η ομιλία των Αγγέλων παράγει, μάλλον, χρώμα και μορφή, παρά ήχο. Ένα πολυπλοκότατο σύστημα συμβολογίας χρησιμοποιείται στην μετάδοση των σκέψεών τους που μοιάζουν με σύμβολα και αναλαμπές χρωμάτων στην αστρο-διανοητική ατμόσφαιρα. Αυτά, όμως τα χρώματα και τα σύμβολα δεν παράγονται συνειδητά, αλλά είναι τα φυσικά αποτελέσματα της προσκρούσεως της αγγελικής σκέψεως πάνω στην ύλη των λεπτότερων πεδίων.

Η αίσθηση της ενότητας των αγγέλων με το θείο, είναι τόσο θεία και αληθινή, ώστε κάθε τους σκέψη είναι εναρμονισμένη με την θεία σκέψη. Όλα τα χρώματα και τα σύμβολα με τα οποία περιβάλλεται, έχουν, συνεπώς, μία κάποια πνευματική σημασία, και είναι εκφράσεις, αν και μερικές, της θείας συνειδητότητας. Αυτό δείχνει, στην δια των χρωμάτων συνομιλία τους, μία φωτεινότητα, μία ομορφιά και μλία βαθύτητα που λείπουν από την συνηθισμένη ανθρώπινη ανταλλαγή σκέψεως. Δεν μπορούν να έχουν έκφραση που δεν έχει σκοπό, που δεν είναι αληθής, ή που δεν μπορεί να εκφράσει, σε κάποιο βαθμό, την έμφυτη θεότητα την οποία δεν παύουν ποτέ να συνειδητοποιούν και η οποία χρωματίζει και εμπνέει κάθε τους δραστηριότητα.

Από αυτήν την άποψη, η δια των χρωμάτων γλώσσα τους, μοιάζει με τα αρχαία Senzar στα οποία κάθε γράμμα και κάθε συλλαβή, ήταν η έκφραση μιας θεμελιώδους και βασικής αλήθειας. Αντίθετα με αυτήν την αρχαία Ιερατική γλώσσα – παράγωγο βαθύτατα εμπνευσμένων διανοιών – η γλώσσα των Αγγέλων είναι ενστικτώδης και φυσική, και δεν απαιτείται καμιά προσπάθεια εκ μέρους τους, για την επιλογή του χρώματος, της μορφής ή του συμβόλου. Η σκέψη τους είναι τόσο εναρμονισμένη με την θεία σκέψη, ώστε η εξωτερική της έκφραση είναι αυτομάτως τέλεια κατά θείο τρόπο, σύμφωνα με το επίπεδο

στο οποίο βρίσκεται ο σκεπτόμενος. Ενας άγγελος που με δίδαξε πολλές φορές, μόλις τώρα μου έδωσε ένα θαυμάσιο παράδειγμα αυτού του φυσικού νόμου. Τον είδα να ταξιδεύει αρκετά ψηλά στον αέρα, (πάνω από την κοιλάδα της ειρήνης στο Gloucestershire, όπου κατοικώ) και τον κάλεσα διανοητικά ζητώντας περισσότερη γνώση για το βασίλειο των αγγέλων. Σταμάτησε αμέσως το πέταγμά του και κατέβηκε απότομα μέσα στον κήπο δίπλα μου. Καθώς κατέβαινε έστειλε προς εμένα ένα απαντητικό ρεύμα αγάπης που πήρε τη μορφή μιας κούπας που είχε την βάση της στην καρδιά του, και εκτεινόταν προς το μέρος μου, εκπέμποντας ένδοξα ένα λαμπερό ρόδινο φως το οποίο με περιτύλιξε πλήρως. Κοιταγμένη (η κούπα) από πιο κοντά μοιάζει με άνθος, γιατί οι πλευρές της χωρίζονται σε πέταλα και ακριβώς στο κέντρο της, είναι ένα ακτινοβόλο χρυσό ρόδο με μισάνοιχτα πέταλα. Αυτή η «λέξη» είναι μια ζωντανή οντότητα, που δημιουργείται από την αγάπη του Αγγέλου. Πάλλεται με ζωή και οι γραμμές της δυνάμεως από τις οποίες αποτελείται, κινούνται και ζούν.

Ο Άγγελος μοιάζει με ένδοξο Έλληνα Θεό, που έχει ένα πελώριο άγριο τριαντάφυλλο, σχηματισμένο από φως, ολάνοιχτο στο στήθος του. Οι άκρες των πετάλων, εκτείνονται και με καλύπτουν, η δε μέγιστη διάμετρος του λουλουδιού, είναι περίπου οκτώ πόδια. Πάνω στο κεφάλι του υπάρχει μία διαρκής ακτινοβολία χρώματος που εγείρεται πάνω απ'αυτόν σε ταινίες διαφόρων βαθμών και μεγεθών φωτεινότητας.

Ενώ κοιτάζω, ένας άλλος Άγγελος εμφανίζεται ξαφνικά κοντά του, και αρχίζουν να συνομιλούν. Καθώς «μιλούν» οι αύρες τους επεκτείνονται η μία προς την άλλη, αγγίζει η μία την άλλη και αποσύρεται, όπως τα φτερά υπέροχων ουράνιων πεταλούδων. Χωρίζονται από μία απόσταση 25 περίπου γυάρδων, και το ρευστό της φύσεως της αύρας τους, φαίνεται από την ευκολία με την οποία επεκτείνονται για να καλύψουν την ενδιάμεση απόσταση. Μιλούν κι' οι δυό με την καρδιά και το κεφάλι τους, γιατί στην αύρα τους εμφανίζονται χρώματα και σύμβολα και ακτινοβολούν μεταξύ τους με μια ταχύτητα και μια λαμπρότητα που δεν έχω την ικανότητα να περιγράψω. Το κύριο βλέμμα του πρώτου Αγγέλου βρίσκει την φυσική του έκφραση με ένα απαλό πράσινο, όπως αυτό που βλέπουμε στο καλοκαιρινό ηλιοβασίλεμα, και αυτή η σκιά εμφανίζεται διαρκώς τόσο στις ταινίες του χρώματος επάνω από το κεφάλι του, όσο και στα σύμβολα που σχηματίζονται. Δίνει, επίσης, χροιά και στο μεγαλύτερο τμήμα της αύρας του. Νομίζω ότι αναπαριστά έντονη συμπάθεια και πλήρη κατανόηση.

Τώρα εμφανίζονται τρεις όμορφες οδοντωτές μορφές και κρέμονται στον αέρα από το κεφάλι του, που πάλλονται από ζωή και φως. Τα χρώματά τους είναι ροζ, βαθύ μπλέ και κίτρινο. Τώρα εκτείνονται στο σχήμα και την μορφή μεγάλων λικνιστηριών, συναντώνται και μπλέκονται, το ένα με το άλλο. Ανοίγοντας και κλείνοντας ελαφρά, αναμιγνύονται σε ένα μόνον ρέουσας δυνάμεως που εκτείνεται ψηλά, προς τα επάνω, μέσα στον αέρα.

Αυτό προκαλεί μία τέλεια φλόγα απαντήσεως, μία αυθεντική πυροτεχνική του έκθεση από τον αδελφό του Άγγελο. Αρχικά ανταποκρίθηκε με μία σκέψη, που μετέτρεψε το πάνω τμήμα της αύρας του σε τρεις μεγάλες ταινίες χρώματος σαν κελύφη. Η αύρα του τότε, προχώρησε και αγκάλλιασε τον πρώτο ομιλητή, τον κράτησε για δύο ή τρία δευτερόλεπτα, και έπειτα απεσύρθη. Επειτα εμφανίσθηκαν πάνω από το κεφάλι του μεγάλα σύμβολα σαν λικνιστήτρια, ένα προς ένα, σαν να ξεπρόβαλλαν από το κέντρο του κεφαλιού του. Κάθε σύμβολο ανέβαινε προς τα επάνω και εξαφανιζόταν σε μία λάμψη χρώματος στον αέρα. Ενα ακτινοβόλο χαμόγελο φώτισε το πρόσωπό του και μου φαίνεται ότι η παρατήρηση του πρώτου Αγγέλου άγγιξε μερικές βασικές χορδές της φύσεώς του.

Ο Άγγελος, αρχίζει τώρα να μου εξηγεί τη φύση της «συνομιλίας». Φαίνεται ότι ο δεύτερος Άγγελος, περιλαμβάνει μέσα του κάτι από τις βασικές δυνάμεις που διέπουν την δεύτερη την πέμπτη και τη έβδομη ακτίνα. Ο,τιδήποτε κάνει είναι μία έκφραση της πιο βαθιάς αγάπης, της ύψιστης νοημοσύνης και της πιο τέλει ακρίβειας δράσης στην οποία μπορεί να φθάσει. Αυτές οι ιδιότητες αντιπροσωπεύουν το ιδεώδες του της τελειότητας. Συνειδητοποιεί την ύπαρξη κάποιου σπουδαίου Αρχάγγελου που είναι η τέλεια ενσωμάτωση αυτών των ιδιοτήτων.

Σε όλη την φύση βλέπει αυτές τις τρεις πλευρές της ζωής. Του αρέσει να παρακολουθεί την επίδραση της λειτουργίας τους σε όλα τα όντα. Σε όλο του το έργο προσπαθεί να ωραιοποιήσει και να τελειοποιήσει την έκφρασή τους. Παραδείγματος χάριν, για να βοηθήσει τον άνθρωπο, θα ενοποιούσε τον εαυτόν του με την φύση της αγάπης του και θα προσπαθούσε να αυξήσει την ανθρώπινη ισχύ της αγάπης προσθέτοντας σ'αυτή την δική του ζωηρή, αγγελική ισχύ της απρόσωπης και παγκόσμιας αγάπης. Θα βοηθούσε τον επιστήμονα διεγείροντας τις διανοητικές του ικανότητες, αυξάνοντας την ικανότητα της βαθιάς αφαιρέσεως και θα προσπαθούσε να φωτίσει την διάνοιά του με την λύση οποιουδήποτε προβλήματος που προσπαθούσε να λύσει. Σε οποιοδήποτε ηθοποιό, χορευτή, ή τελετουργό που είναι αρκετά αγνός για να δεχθεί μία στενή επαφή, θα προσπαθούσε να παράγει μία μεγαλύτερη τελειότητα, χάρη και ομορφιά κινήσεως και μία καθαρότερη έκφραση της ιδέας που βρίσκεται πίσω απ' αυτά. Θα εργαζόταν με τον ίδιο τρόπο για τους αδελφούς του αγγέλους, για το φυσικό βασίλειο, για το στοιχειακό βασίλειο, και σε όλα του τα έργα θα κυριαρχούσαν αυτά τα χαρακτηριστικά. Αποτελούν το φόντο της ζωής του και την πηγή της εμπνεύσεώς του.

Ο πρώτος Άγγελος, με τη βαθιά και διαισθητική συμπάθειά του, ξεχώριζε αυτό το γεγονός, και απάντησε στα ιδεώδη του με όλη την πληρότητα που μπορούσε, με τον τρόπο που προσπάθησα να περιγράψω.

Αυτή δε, η περιγραφή κράτησε περίπου δέκα λεπτά, και εξακολουθεί να είναι μία πολύ ατελής έκφραση μιας ανταλλαγής σκέψεως και συναισθήματος μεταξύ των Αγγέλων που δεν κράτησε πάνω από μισό λεπτό.

Η χρήση της λέξης «ακτίνα», αποτυγχάνει στο να δώσει επαρκή έκφραση στη σύλληψη της διάνοιας του αγγέλου. Θα την ονόμαζα πλευρά της θείας ζωής και συνειδητότητας, μια γλώσσα φωτιάς, που ξεπροβάλλει από την κεντρική περήφανη καρδιά των πραγμάτων, ένα ρεύμα θείας ζωτικής ενέργειας, που διαπερνά το σύμπαν, μια έκφραση του Υπέρτατου. Όλες αυτές οι συλλήψεις, περιλαμβάνονταν μέσα σε όλα τα σύμβολα που έμοιαζαν με λικνιστήρι, που, όπως θα δούμε, είναι κατάλληλες αναπαραστάσεις της βασικής ιδέας.

Ο άξονας του λικνιστηριού θα ήταν στη κεντρική πηγή της ισχύος, που, καθώς διαχεόταν θα πλάταινε, παίρνοντας οδοντωτή μορφή.

Κάθε ένα τέτοιο σύμβολο είχε σχηματισθεί από έναν αριθμό ακτινοβόλων γραμμών δυνάμεως, που δεν μπορούσα να προσδιορίσω τον ακριβή τους αριθμό, παρ'όλο που είχα αμφιβολίες ως προς την έννοιά τους. Καθώς μεγάλωνε όλη η εικόνα, οι γραμμές δυνάμεως των συμβόλων ενεπλάκησαν, μέχρις ότου δημιουργήθηκε ένα πολύ ακτινοβόλο ρεύμα των τριών τύπων ενέργειας. Εν τούτοις μπορούσα ακόμη να διακρίνω κάθε χωριστό ρεύμα, γιατί το καθένα διατηρούσε το δικό του σχήμα και χρώμα, παρά την εμπλοκή. Η συνδυασμένη

επίδραση αυτών των τριών όψεων της ζωής που λειτουργούσε μέσα και μέσω του δεύτερου Αγγέλου, απεικονίζεται πολύ καλά από αυτό το σύμβολο.

Ο Αγγελος λέει, ότι εκτός από την δια των χρωμάτων γλώσσα, υπάρχει μία κατευθείαν ανταλλαγή ιδεών στο διανοητικό επίπεδο. Τα χρώματα και τα σύμβολα παράγονται ως επί το πλείστον από αυτήν την ανταλλαγή, παρόλο που χρησιμεύουν επίσης, σαν απεικονίσεις και διευκρινήσεις της κεντρικής ιδέας. Ο αχνός πράσινος και ρόζ Αγγελος, δίνει τώρα, ένα επιπλέον παράδειγμα της δια των χρωμάτων γλώσσας.

Τα εναέρια ύψη σε αυτήν την περιοχή κατοικούνται από διάφορα τάγματα πνευμάτων της φύσεως και κυρίως με συλφίδες διαφόρων βαθμών εξελίξεως. Ο Αγγελος, εξακολουθώντας να παραμένει κοντά στο έδαφος, έστρεψε την προσοχή του ψηλά προς τον αέρα, άνοιξε τα χέρια προς τον ουρανό, και έκανε μια πρόσκληση που είχε σαν αποτέλεσμα τον ερχομό μερικών συλφίδων. Καθώς κατέβαιναν, οι μορφές τους έμοιαζαν νεφελώδεις και έλαμπαν στην ήλιο με ένα ακτινοβόλο ροζ χρώμα. Δημιούργησαν στην ατμόσφαιρα άφθονη χαρά, και μου θύμισαν μια ομάδα χαρούμενων παιδιών που άφηναν το στοιχείο, αν κ'έδω συνέβη το αντίθετο, γιατί ο Αγγελος τις κάλεσε από την ελευθερία του αέρα για να υπηρετήσουν σαν θέματα της εκπαιδεύσεώς μας.

Τις προσκάλεσε στέλνοντας ένα πολύ ισχυρό και συγκεντρωτικό ρεύμα ισχύος – θελήσεως ενδεχομένως με διανοητική ύλη, μια σκέψη θελήσεως, ή μια διανοητική «κραυγή». Ενας αριθμός μικρών κωνικών μορφών εκτοξεύθηκαν στον αέρα από τον Αγγελο: το κύριο χρώμα τους ήταν ροζ, ενώ οι άκρες τους ήταν μπλέ με ασημί ανταύγειες. Αυτά εμφανίσθηκαν στο πάνω τμήμα της αύρας του Αγγέλου κ'έφυγαν προς τα πάνω σαν μια βροχή από σαιίτες. Κάθε ένα «κτύπησε» μια συλφίδα, προκάλεσε την προσοχή της και της μετέφερε μία διαταγή (γιατί ο Αγγελος είναι τόσο πιο πέρα από αυτές τις συλφίδες στην εξέλιξη, ώστε μία έκφραση της σκέψεως και της θελήσεώς του, συνοψίζεται σε διαταγή), και τις έκανε να κατέβουν.

Τους χαμογέλασε και είναι φανερό ότι οι συλφίδες δεν δυσανασχέτησαν καθόλου για τον προσωρινό περιορισμό της ελευθερίας τους. Στέκονται μαζεμένες και περιβάλλονται από μία ρόδινη ανταύγεια. Εκπέμπουν στον αέρα μορφές αγάπης προς τους Αγγέλους. Αυτές είναι, κατεξοχήν κυλινδρικής μορφής, και σε μερικές περιπτώσεις, εκτείνονται από την συλφίδα προς τον Αγγελο χωρίς διακοπή και παραμένουν μέχρι να συμβεί μία αλλαγή στη συνειδητότητα της συλφίδας από την οποία προκλήθηκαν, και κάθε Αγγελος ανταποκρίνεται. Ολη η αύρα του γεμίζει από ρόδινο φως. Την επεκτείνει προς τις δύο πλευρές σαν φτερά, που εκτείνονται μέχρι να αγκαλιάσουν και να ξεπεράσουν την ομάδα των συλφίδων. Κρατάει αυτά τα δύο φτερά σε συνεχή κίνηση προς τα εμπρός και προς τα πίσω κατά μήκος της αποστάσεως που χωρίζει τους Αγγέλους από τις συλφίδες. Κάθε κτύπημα των φτερών, εκπέμπει περισσότερο από την αγάπη και τη ζωτική δύναμη του Αγγέλου μέσα στις συλφίδες, και τις γεμίζει με πρόσθετη χαρά, μέχρι που εκστασιάζονται.

Αγαπιούνται μεταξύ τους πάρα πολύ., και μερικές από αυτές στέκονται με απλωμένα χέρια, στηριζόμενες στους ώμους των άλλων. Τώρα, ενώνουν όλες τα χέρια τους σε μία κίνηση χορού και όλη η ομάδα παίρνει το σχήμα ενός ζωντανού λουλουδιού περικοκλάδας. Μία συλφίδα σχηματίζει το κέντρο, κοιτάζοντας προς τα έξω. Οι υπόλοιπες σχηματίζουν αλληπάλληλους κύκλους, τον καθένα μεγαλύτερο από τον προηγούμενο, και το σύνολο

λάμπει και ακτινοβολεί μέ ένα ρόδινο φως, μέσα στο οποίο τα φυσιολογικά χρώματα της αύρας τους μοιάζουν σαν τα εναλασσόμενα χρώματα του οπαλίου. Κάνουν τώρα, μία κυκλική κίνηση, κινούμενες όλες τέλεια ενωμένες, και διατηρώντας το γεμάτο χάρη σχήμα του λουλουδιού.

Οι ωραιότερες μορφές τους λάμπουν από χαρά. Τα μακρὰ μαλλιά τους πέφτουν στους ώμους τους. Οι φαρδιές αυρικές ρόμπες τους, αποκαλύπτουν την ρόδινη ωραιότητα της τέλεια καλλιγραμμής μορφής τους. Στροβιλίζονται με αυξανόμενη ταχύτητα. Ο Αγγελος χαμογελάει βλέποντάς τες και τους επιτρέπει να φύγουν σηκώνοντας το δεξί του χέρι πάνω από το κεφάλι του. Η όλη ομάδα, συνεχίζοντας τα στροβιλίζεται, και διατηρώντας το σχήμα του άνθους, ανεβαίνει σταδιακά προς τον ουρανό. Κάθε δακτύλιος ανοίγει και γίνεται ευθεία γραμμή κι έπειτα γίνεται ομάδες από δυάδες και τριάδες.

Ο Αγγελος, μου λέει: «Τις κάλεσα για να σου δείξω τον αέρινο χορό τους. Αν κοιτάξεις, θα δείς οτι η μορφή του άνθους εξακολουθεί να υπάρχει».

Κοιτάζοντας προς τα επάνω, είδα το «άνθος» να λάμπει στον ουρανό σαν μπαλόκι φωτιάς στροβιλιζόμενο ακόμα και συνεχίζοντας να ανέρχεται ενώ στροβιλίζεται. Οι σιελίδες που το έφτιαξαν, ξαναφτιάχνουν τώρα γύρω του ένα μεγάλο κύκλο, και ανεγείρουν ένα τοίχο σχήματος κυπέλλου, που τον περιβάλλει από το απαλό πράσινο χρώμα της αύρας των Αγγέλων.

Βλέπω τώρα, οτι η όλη εκτέλεση είναι ένας χορός τιμής προς τον Αγγελο που τις κάλεσε και οτι τον ανταμοίβουν με μία ωραία και χαριτωμένη φιλοφρόνηση κτίζοντας μία μορφή στα επικρατούσα χρώματα της αύρας του.

Το κύπελλο μετατρέπεται τώρα σε σφαίρα, αλλά εξακολουθεί να μένει ανοιχτό. Ρεύματα ενέργειας ρέουν απ' όλο το εσωτερικό της μορφής και εκτείνονται στον αέρα. Η μορφή και το ρεύμα της ενέργειας είναι μία έντερνη αναφορά στη φύση του Αγγέλου που τις κάλεσε, που είναι ένας από αυτούς που χέουν αγάπη και συμπάθεια στον κόσμο.

Ενας κάποιος αυθορμητισμός είναι τώρα εμφανής στην κίνηση των σιελίδων που εξακολουθούν να περιστρέφονται ταχύτατα από την μορφή του άνθους. Τα μαλλιά τους πέφτουν προς τα πίσω καθώς τα κεφάλια τους γέρνουν έξω από τον κύκλο. Ενας άνθρωπος σε τέτοια κατάσταση θα είχε σίγουρα χάσει τον έλεγχό του προ πολλού, όχι όμως οι σιελίδες, που οι κινήσεις τους γίνονται πλατύτερες όσο προχωρεί η τελετή.

Στο τέλος, όμως, σπάζουν τον κύκλο και διασκορπίζονται κοιτάζοντας προς τα κάτω τον Αγγελο, και του στέλνουν σκέψεις αγάπης που πέφτουν πάνω του, σαν τους σπινθήρες μιας ρουκέτας, παρ'όλο που είναι κωνικής μορφής, όπως και οι μορφές που τις κάλεσαν, που εισβάλλουν στην αύρα του Αγγέλου και την γεμίζουν με λαμπρά στίγματα ρόδινου φωτός. Ενα εκστατικό χαμόγελο εμφανίζεται στο πρόσωπό του και στρέφεται προς εμένα σαν να μου λέει: «Τα παλυαγαπημένα παιδιά».

Φέρνει έπειτα, τα χέρια του ενωμένα στο πρόσωπό του, στην ανατολική στάση χαιρετισμού, και σκύβει για να δείξει οτι τελείωσε **αυτό το ιδιαίτερο μάθημα**.